

ബദൽ ആത്മീയ ദർശനം പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റെ പാട്ടുകളിൽ

ഷർമിയ നൂറുദീൻ*

ആധുനിക കേരളത്തിന്റെ ഭാവമാറ്റത്തിന് അടിത്തറ പാകിയത് നവോത്ഥാന കാലഘട്ടത്തിലെ പരിവർത്തന ചിന്തകളായിരുന്നു. വൈകുണ്ഠസ്വാമികൾ, ശ്രീനാരായണഗുരു, അയ്യൻകാളി, പൊയ്കയിൽ കുമാരഗുരു തുടങ്ങിയവരാണ് ഈ പരിവർത്തന കാലഘട്ടത്തിന് മാർക്ഷദീപം തെളിയിച്ചവർ. നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിൽ ദളിത് ജീവിതങ്ങളുടെ ആത്മസംഘർഷങ്ങളുടെ നിലവിളിയായി തീരുന്ന പാട്ടുകളാണ് പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റേത്. നിലനിന്നിരുന്ന ജാതി-മത വ്യവസ്ഥകളെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുകയും ക്രിസ്തീയ ഹിന്ദുമത ബിംബങ്ങളെ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹം. അരിക്വൽകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദമായി അപ്പച്ചന്റെ പേരുകൾ നിലകൊള്ളുമ്പോൾ തന്നെ വ്യവസ്ഥാപിത മതസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ബദലായ ഒരു ആത്മീയ ദർശനത്തെ അവ ഉൾവഹിക്കുന്നു.

“ജാതിവ്യവസ്ഥകൊണ്ട് സങ്കീർണ്ണമായ സാമൂഹിക ഘടനയ്ക്ക് നേരെ നിരന്തരം വെല്ലുവിളി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടും അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും ആക്രമണങ്ങളുടെയും പരമ്പരകളെ അതിജീവിച്ചുമാണ് പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ ചരിത്രത്തിലേക്ക് നടന്നുകയറിയത്”. 1879 ൽ പത്തനംതിട്ടയിൽ ഒരു ദലിത് കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുകയും 1891 ൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത കുമാരൻ മതമാറ്റത്തോടനുബന്ധിച്ച് യോഹന്നാൻ എന്ന പേര് സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ സാമൂദായിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിത്തീരിച്ച യോഹന്നാനെ ക്രിസ്തീയ സഭകൾ തിരസ്കരിച്ചു. 1910-ൽ ‘കുളത്തൂർ മലയിൽ’ നടത്തിയ യോഗത്തിൽ

* ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർ, സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജ്, ഇരിങ്ങാലക്കുട

വെച്ച് അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് ചങ്ങനാശ്ശേരി സബ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയപ്പോൾ 'സഭയുടെ പേര് എന്ത്' എന്ന ചോദ്യത്തിന് 'പ്രത്യക്ഷാ രക്ഷാദൈവ സഭ' എന്ന് ഉത്തരം നൽകി. ഈ സഭ കീഴാളർക്ക് ആത്മീയമായ ഉണർവ് നൽകി. അതിന്റെ ഭാഗമായാണ് പി.ആർ.ഡി.എസ്. പാട്ടുകൾ ഉടലെടുക്കുന്നത്.

പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റെ 'കൊന്നയും കോമാവ് കാഞ്ഞിരം വഞ്ചി' എന്ന് തുടങ്ങുന്ന പാട്ടിൽ

“നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവർ പെട്ടിയിൽ കയറി
പെട്ടിയുടെ വാതിൽ യഹോവ അടച്ചു
ആകാശത്തിൻ ജലദാരം തുറന്നു
മഴ തുടങ്ങി
ഇതെന്തു കഷ്ടം ഇതെന്തു കഷ്ടം”

എന്ന് കവി പാടുമ്പോൾ അത് ബൈബിൾ വിമർശനമായി തീരുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ സമത്വം എന്ന ആശയത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെ കേൾവിക്കാരനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തലത്തിലേക്ക് ഉയരുകയും ചെയ്യുന്നു.

“പുലയനൊരു പള്ളി പറയനൊരു പള്ളി
മീൻപിടുത്തക്കാരൻ മരയ്ക്കാനൊരുപള്ളി
തമ്പുരാനൊരു പള്ളി അടിയാനൊരു പള്ളി
അക്കൂറ്റും ഇക്കൂറ്റും വെവ്വേറെ പള്ളി
തെക്കൊരു പള്ളി വടക്കൊരു പള്ളി
കിഴക്കൊരു പള്ളി പടിഞ്ഞാറൊരു പള്ളി
പള്ളിയോട് പള്ളി നിരന്നിങ്ങു വന്നിട്ടും
വ്യത്യം മാറി ഞാൻ കാണുന്നില്ല കേട്ടോ”

ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ ജാതിവർഗ്ഗത്താൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ആരാധനയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്ക്കൊണ്ട് അതിന്റെ അർത്ഥമില്ലായ്മയെ പരിഹസിക്കുന്നു. ഈ പരിഹാസത്തിന് പിന്നിലും സമത്വമെന്ന ആശയത്തിനോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത കാണാനാവും.

“ചിത്തമതിൽ ആലോചിക്ക മൽപ്രിയനെ - നിൻ
സത്യോപദേശങ്ങളെ
സത്യോപദേശമോ നിൻ ചിത്തമതിൽ പതിഞ്ഞത്

കൃത്യമിതു മോക്ഷത്തിനങ്ങോത്തോ പരിശോധിക്ക
 സത്യക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്തോരാ ക്രിസ്തുതത്വത്തിലുണ്ടോ
 ഇത്തരം ദുർഭാഷാണത്തെ ചേർത്തു ചേർത്തുപദേശിച്ചു
 സത്വരം മതം വെടിഞ്ഞങ്ങോടിക്കൂടാനദ്ധാനിക്കും
 ചിത്തമതിൽ ആലോചിക്ക...

ആദിനരശാപമതിൽപ്പെട്ടു ദുരയകന്നതുമുതൽ
 മേദിനിയിൽ വീണ്ടെടുപ്പിൽ സത്യോപദേശം കൊടുത്തു
 ആദിമരണമൊഴിച്ചു മോദമായി രക്ഷകൊടുത്തു
 വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട സംഘം വീണ്ടെടുപ്പു കിട്ടാനുള്ളൊരു സംഘം
 ഉണ്ടോ പല സംഘങ്ങൾ ഈ രണ്ടു നിയമങ്ങളിലും
 ചിത്തമതിൽ ആലോചിക്ക...

പുസ്തകത്താലുള്ള വേല ദൈവം ഇദ്ധരിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ
 സത്യമേറെ ഭൃത്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ് സംസാരിച്ചു
 ഭൃത്യന്മാരാ സത്യങ്ങളെ മർത്യന്മാർക്കുപദേശിച്ചു
 സത്യമൊഴി ഉപദേശിക്കും പത്രോസിന്റെ വാർത്ത ജനം-
 കേട്ടീടുമ്പോൾ

കൃത്യമിതു സ്വർഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വിശുദ്ധന്മാരും
 അത്രയും ജനങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിതാ രക്ഷാ നിർണ്ണയം
 കർത്തനേശുവിൻ ശരീരം പ്രത്യക്ഷതയെന്നപ്പോലെ
 കാത്ത നിൻ വരയെ കാണാൻ കാർത്തു പാർത്തിരിക്കുന്നോരേ
 ചിത്തമതിൻ ആലോചിക്ക..."

ഈ ഗാനം സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട മതാശയങ്ങളുടെ ഒന്നുമില്ലായ്മയെ തുറന്നുകാട്ടുന്നു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വിശുദ്ധകഥകൾ തുടങ്ങിയ വിശുദ്ധ മതചിന്തകളെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്ന് ഏറെ അകലയാണെന്നും അവയുടെ പ്രയോഗരീതികളിലൂടെയല്ല വ്യക്തികളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലേണ്ടതെന്നും പറയുന്നതോടൊപ്പം 'സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും' എന്ന മതരീതിയെ നിരാകരിച്ച് വിപരീതാശയത്തെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു.

“ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുന്നില്ല
 ദൂതന്മാരെ കാണുന്നില്ല
 രക്ഷാമാർഗം അറിയിപ്പാൻ
 വേലക്കാരാരുമില്ല
 ദൈവത്തെ കണ്ടില്ലല്ലോ
 യേശുവിനെ കണ്ടില്ലല്ലോ
 ആത്മാവിനെയും ദൂതന്മാരെയും
 കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടില്ലല്ലോ
 മോശമായ ഞാൻ കണ്ടില്ലല്ലോ
 പ്രമാണം എനിക്കില്ലല്ലോ
 പ്രവാചകരെയും ഞാനിതുവരെ
 കണ്ടില്ലല്ലോ
 ഭംഗിയേവും സുവിശേഷ പ്രസംഗം
 ഞാൻ കേട്ടവനല്ല
 വിശ്വസിച്ചു രക്ഷപ്പെട്ട
 സഭക്കാരെയും കണ്ടവനല്ല”

നിലവിലുള്ള കാലഘട്ടത്തെയും അതിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളാനോ വിലയിരുത്താനോ കഴിയാതെ പോകുന്ന മതങ്ങളോടുള്ള നിഷേധാത്മകത്വം പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഗാനം വ്യവസ്ഥാപിതമായ ദൈവ സങ്കല്പത്തെയും പ്രവാചക സങ്കല്പത്തെയും നിരാകരിക്കുക വഴി അയഞ്ഞതും വിശാലമായതും ചലനാത്മകവുമായ ഒരു ബദൽ സംവിധാനത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകം ഈ തലമുറക്കുള്ളതല്ലെന്ന പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റെ പ്രസ്താവനയോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി വായിക്കപ്പെടേണ്ടതാണിത്.

“സ്വർഗ്ഗീയ താതന്റെ തൃപ്പാദ പീഠത്തിൽ
 ഉത്തമമായൊരു പന്തിയിൽ
 സ്വർഗ്ഗസമ്മോദമേറിയ പന്തിയിരിപ്പത്
 സമ്മോദമേറിയ പന്തിയിൽ.....
 .....
 സ്വർഗ്ഗഗാനം മുഴക്കുന്ന പന്തിയിരിപ്പത്
 ഗാനം മുഴക്കുന്ന പന്തിയിൽ”

ഈ ഗാനത്തിലാകട്ടെ പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റെ ആത്മീയദർശനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ രൂപം വെളിപ്പെടുന്നു. പ്രത്യക്ഷാ രക്ഷാ സഭയുടെ പന്തിയെക്കുറിച്ച് ഉദ്ബോധിക്കപ്പെടുന്ന പ്രസ്തുതഗാനത്തിൽ വേർതിരിവുകളില്ലാത്തതും വ്യക്തി വ്യത്യാസങ്ങളില്ലാത്തതും ആയ ആത്മീയതയെ മുന്നോട്ട് വെയ്ക്കുന്നു. അപ്പച്ചന്റെ പാട്ടുകളിലുടനീളം ‘സോദരരെ’ എന്ന സംബോധന പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “സമത്വം എന്ന ആശയമണ്ഡലത്തേയും കടന്ന് നിൽക്കുന്ന മാനവികമായ സഹജ ജൈവ ബോധമാണിത്. നീതിയുടെ മൂല്യമണ്ഡലത്തെ കൂടുതൽ മാനവീകരിക്കുന്ന സ്നേഹചോദനയാണത്. സഖാക്കളാകുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നും വീണ്ടും വളർന്ന സഹോദരരാകുന്ന ഒരു ധീര നൂതനലോകത്തേക്കുള്ള പൂർവ്വദർശനം. 2

“രക്ഷിയ്ക്കപ്പെട്ടു വരുന്നവരെ മാത്രം
 ദൈവം സഭയോട് ചേർത്തു പോന്നു
 സൈലോനി കോലസി ഫിലിഫിയും പിന്നെ
 മറ്റു സഭകളും പ്രത്യക്ഷമായി
 ലേഖനകാലത്തു പ്രത്യക്ഷമായ സഭ
 നിന്നതിൻ പിന്നെ ദൈവശബ്ദമില്ല
 ദൈവം സഭയിൽ കുടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു
 ക്രിസ്തുസഭയുടെയടിസ്ഥാനമായി
 സ്വർലോകത്തിലുള്ള ആത്മീയനുഗ്രഹം
 കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ് ജീവിച്ച സഭ
 കർത്താവിൻ വരവിനായ് കാത്തിരുന്നു സഭ
 പ്രത്യാശയോടവസാനിച്ച് പോയി”

സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട മതത്തിന്റെ ജീർണ്ണാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യവിമോചനത്തിന്റെ ആശയലോകത്തേക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്ന പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ദർശനത്തിന്റെ സൂചനകളാണ് ഇവിടെ പരോക്ഷമായി നിലകൊള്ളുന്നത്. “ഹിന്ദു മതത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെയും പുറവഴിയെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഉഴറിയലഞ്ഞ പുറന്തളപ്പെട്ട ജനത ഒരു സമുദായമാണെന്നും അവർ ആർജ്ജിക്കേണ്ട പ്രതീകാത്മക മൂല്യധനങ്ങളെന്തൊക്കെ എന്നും ‘ഹിന്ദുമതത്തിൻ പുറാഴിയോ’ എന്ന പാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നു. മതമല്ല മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും സാമൂഹ്യനീതിയും അവസര സമത്വവും ക്ഷേമവുമാണ് വേണ്ടതെന്നും പരോക്ഷമായി അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.”³

1905 മുതൽ 1939 വരെയുള്ള കാലഘട്ടമാണ് പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റെ പാട്ടുകളുടെ പരിസരമെങ്കിലും ഇന്നിനോടും സംവദിക്കുന്ന പാട്ടുകളാണ് ഇവ. കീഴാള

ചുറ്റുപാടുകളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല നിലവിലുള്ള മതനിയമങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്ത് സാഹോദര്യത്തിലും സമത്വത്തിലും സ്നേഹത്തിലും മനുഷ്യത്വത്തിലും ഊന്നി നിലവിലുള്ള ബൃഹദാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് സമാന്തരമായി ബദൽ ആത്മീയ ചിന്തകളെ പാട്ടുകളിലൂടെ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

- 1. രാജേഷ് ചിറപ്പാട് - പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ, ചിന്ത പബ്ലിക്കേഷൻസ്, പുറം - 12
- 2. പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ (സമ്പാ: വി.പി.സ്വാമി, ഇ.പി.അനിൽ) - പ്രത്യക്ഷ രക്ഷാ ദൈവസഭാ പാട്ടുകൾ, പുറം - 20
- 3. പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ (സമ്പാ: വി.പി.സ്വാമി, ഇ.പി.അനിൽ) - പ്രത്യക്ഷ രക്ഷാ ദൈവസഭാ പാട്ടുകൾ, പുറം - 28

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

- 1. വി.പി. സ്വാമി, ഇ.പി. അനിൽ - പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചന്റെ പാട്ടുകൾ - കൃതിയും അന്യപാഠവും
- 2. എം.ആർ. രേണുകുമാർ - പൊയ്കയിൽ യോഹന്നാൻ
- 3. രാജേഷ് ചിറപ്പാട് - പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ
- . വി.പി.സ്വാമി, ഇ.പി.അനിൽ (സമ്പാ) - പ്രത്യക്ഷരക്ഷാദൈവസഭാ പാട്ടുകൾ

